

Ιωάννα Μπαμπέτα

Είμαι σκέτο παιδί!

εικονογράφηση
Λίλα Καλογερή

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ιωάννα Μπαμπέτα

Είμαι σκέτο παιδί!

Εικονογράφηση
Λίλα Καλογερή

*Στον Κωνσταντίνο μου που μεγάλωσε
και στον Νικόλα μου που μεγαλώνει.
Στα μάτια μου όμως θα είναι πάντα
τα δυο μικρά μου παιδιά.*

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Βιβλία για παιδιά και για νέους

Σειρά: Χωρίς σωσίβιο, Επίπεδο 3, Δελφινάκια – 39

Ιωάννα Μπαμπέτα, *Είμαι σκέτο παιδί!*

Συγγραφή δραστηριοτήτων – παιδαγωγική επιμέλεια σειράς: Βασιλική Νίκα

Εικονογράφηση: Λίλα Καλογερή

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

DTP: Νίκη Αντωνακοπούλου

Copyright® για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2016

Copyright® Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη) και Ιωάννα Μπαμπέτα, 2013

Πρώτη έκδοση, Αθήνα, Απρίλιος 2017

ΚΕΤ 8474 ΚΕΠ 14/17 ISBN 978-960-16-6887-1

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213,
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Είχα χτυπήσει στο γόνατο.
Ο μπαμπάς μου έβαζε ιώδιο και με μάλωνε.

Μην κλαις σαν μωρό παιδί.
Είσαι ολόκληρος άντρας πια!

Εκείνη τη στιγμή ένιωσα να ψηλώνω
και να ψηλώνω... Σχεδόν τον έφτασα.
Μπορεί και να τον πέρασα λίγο. Έγινα
μεγάλο παιδί. Πονούσα αλλά σκούπισα
γρήγορα τα μάτια μου, ρούφηξα τη μύτη μου
και χαμογέλασα.

Αφού είμαι εφτά χρονών, ολόκληρος άντρας πια.

Άλλωστε, ούτε ο μπαμπάς κλαίει ποτέ.

Τις προάλλες που χτύπησε το κεφάλι του στο ντουλάπι της κουζίνας, δεν έριξε ούτε δάκρυ. Έβγαλε μια κραυγή και είπε μια κακή λέξη. Την άκουσα, είμαι σίγουρος. Δεν το παραδέχτηκε όμως όταν τον ρώτησα τι σημαίνει. Έτσι κάνουν οι μεγάλοι.

Το απόγευμα βαριόμουνα πολύ. Ήθελα να πάω στην παιδική χαρά. Όμως ο μπαμπάς καθόταν στο κομπιούτερ, που σημαίνει πως θα σηκωνόταν το βράδυ, ενώ η μαμά είχε χωθεί μέσα στις ντουλάπες.

— Καλοκαίριασε κι ακόμα έξω κρέμονται τα παλτά, έλεγε στο τηλέφωνο το πρωί.

— Ουφ, κανείς δεν έχει χρόνο για εμένα,
αναστέναξα και κάθισα στον καναπέ.
Μα είμαι άντρας τώρα πια, θυμήθηκα ξαφνικά
και πετάχτηκα όρθιος. Θα πάω μόνος μου.
Ντύθηκα γρήγορα και κάθισα να δέσω τα
κορδόνια μου. Τα κατάφερα μετά από τρεις
προσπάθειες. Καλά, εντάξει, μετά από πέντε.

